

מ"ת 948/02/23 - מדינת ישראל נגד מחמוד אסדי

בית משפט השלום בעכו

מ"ת 948-02-23 מדינת ישראל נ' אסדי(עציר)
תיק חיצוני: 13454/2023

בפני	כבוד השופט ראמי נ. נאסר
מבקשת	מדינת ישראל
נגד	
משיב	מחמוד אסדי (עציר)

החלטה

1. מונחת בפני בקשה למעצר המשיב עד תום ההליכים בהתאם לסעיף 21 (א) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו - 1996 (להלן - חוק המעצרים).

2. ביום 01.02.2023 הוגש כנגד המשיב כתב אישום המייחס לו עבירות של: **גניבת רכב** - עבירה לפי סעיף 413ב לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין"); **זיוף סימני זיהוי של רכב** - עבירה לפי סעיף 413ט לחוק העונשין; **שיבוש מהלכי משפט** - עבירה לפי סעיף 244 לחוק העונשין; **הסתייעות ברכב לעבור עבירה** - עבירה לפי סעיף 43 לפקודת התעבורה, תשכ"א-1961.

3. **בד בבד עם הגשת כתב האישום הוגשה בקשה למעצר המשיב עד תום ההליכים נגדו.**

4. כתב האישום אוזח בשישה אישומים שונים כלפי המשיב. במבוא לכתב האישום נטען, כי המשיב הוא בעלים של משאית סמיטריילר וכי במועדים הרלוונטיים לכתב האישום עסק בגניבת עגלות נתמכות מחניונים שונים בארץ. על-פי כתב האישום, הגניבה של העגלות התבצעה בהזדמנויות שונות באופן שהמשיב הגיע עם המשאית שלו, עליה מותקנת צלחת ייעודית לחיבור לעגלות, למקום חניית העגלות (הגנובות) והיה מתחבר אליהן ומוביל אותן באמצעות המשאית לעיר חברון בשטחי הרשות הפלסטינית, כאשר בחלק מהמקרים הוא השתמש בלוחית זיהוי גנובה. בחברון מכר המשיב את העגלות לקונים שזהותם אינה ידועה, כאשר שווי הרכוש הגנוב הוערך בכתב האישום בסך של כ-762,000 ₪. בהמשך מפרט כתב האישום את כל אחד מהאירועים אשר מרכיבים את כתב האישום, כאשר מדובר באירועים מהחודשים האחרונים.

5. בדיון שהתקיים בפני ביום 01.02.2023 הסכימה ההגנה לקיומן של ראיות לכאורה וכן לעילת מעצר, אם כי נטען כי עילת המעצר אינה ברף הגבוה.

6. בדיון שהתקיים בפני היום ביקשה ההגנה להציג חלופת מעצר של מעצר בית מלא בביתו של המשיב ובפיקוחם המלא של 4 בני משפחה.

7. המבקשת התנגדה לשחרור למעצר בית מלא ועמדה על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים נגדו.

8. במהלך הדיון שמעתי את החלופה המוצעת לצורך מתן החלטה בבקשה שבפני, כאשר נתבקשה הפסקה לצורך מסירת ההחלטה בשים לב לחומר הרב שהונח בפני.

9. ההגנה הסכימה כאמור לקיומן של ראיות לכאורה ולא מצאתי שום חולשה בראיות שהוצגו על ידי המבקשת.

10. יש לזכור, חירותו של הנאשם היא הערך המרכזי שחוק יסוד: כבוד האדם וחירותו מגן עליו, אשר המעצר עד תום ההליכים פוגע בו. פגיעה זו בחירות היא חמורה ביותר, שכן הנאשם הוא בחזקת זכאי. יחד עם זאת, בבוא בית משפט לקבוע קיומן של ראיות לכאורה אם לאו, עליו לבחון אם בחומר החקירה מצוי פוטנציאל ראיתי שיכול ויוביל להוכחת אשמת הנאשם בסוף ההליך. בשלב זה בית משפט אינו נדרש לדון בשאלת משקלן של הראיות או בשאלת מהימנות עדים, ואלה יידונו ויוכרעו במסגרת ההליך העיקרי.

11. **מסקנתי היא כי יש בחומר הראיות שהוצג כדי לעמוד בהיקף ובטיב הבחינה הנדרשת בשלב זה של ההליך.**

12. לעניין עילת המעצר, מצאתי כי העבירות המיוחסות למשיב מקימות חזקת מסוכנות ואף חשש לשיבוש הליכי משפט, אם כי בעניין העילה השניה לא התרשמתי כי מדובר בחשש ברף הגבוה.

13. **על כן, אני קובע, כי קיימות עילות מעצר של מסוכנות וחשש לשיבוש הליכי משפט.**

14. לעניין חלופת המעצר, בית המשפט מצווה לבחון קיומה של חלופה למעצרו של המשיב, אשר יהא בה כדי להשיג את התכלית העומדת ביסוד עילת המעצר ויחד עם זאת, חומרתה תהיה פחותה מהמעצר, וכפי שציין כב' הנשיא א' ברק בדנ"פ 2316/95 עימאד גנימאת נ' מדינת ישראל, פ"ד מט(4) 589 (1995): "יש לבחון כל מקרה לגופו ותוך חיפוש בשבע עיניים אחר חלופת מעצר, ואם נמצאה חלופה הולמת מתחייב לעשות בה שימוש".

15. בבדיקה זו תיעשה בכל מקרה ומקרה על פי נסיבותיו האינדיווידואליות. בבש"פ 7195/98 שלמה אלבז נ. מ"י (24.11.1998) נקבע כי: "את התשובות לשאלות אם הנאשם מסוכן והאם ניתן ליטול את עוקצה של סכנתו יכול בית המשפט למצוא בתוך שתי מערכות עובדות המושתתות על הראיות שהובאו בשלב זה: הראשונה - המעשה, השניה - העושה, דהיינו, עלינו לבדוק אם מעידות נסיבותיה של העבירה כשלעצמן שהנאשם עלול לחזור על המעשה, או לעשות מעשה דומה, בדרך

כלל או נוכח צירוף מסוים של נסיבות. בשלב הבא עליו לבדוק אם מעידה אישיותו של הנאשם כפי שהיא מתגלה מתוך עברו ואורח חייו, על כך שהוא עלול לחזור על המעשה".

16. בענייננו, לאחר שקבעתי כי קיימת עילת מעצר, שקלתי מסוכנות המשיב לאור אופיין של העבירות ונסיבות ביצוען ועל אף חומרת העבירות, אך בשים לב למכלול השקולים והעדר עבר פלילי והתרשמותי החיובית מהמפקחים המוצעים, מצאתי חלופת המעצר המוצעת הולמת.

17. ראשית, כידוע, כאשר מדובר בעבירות רכוש, הכלל הוא שאין בהן לבדן, הצדקה למעצר עד תום ההליכים. עם זאת, כאשר עבירות רכוש מבוצעות באורח שיטתי, בהיקף ניכר או תוך התארגנות של מספר עבריינים ושימוש באמצעים מיוחדים, עלולות הן לפי מהותן ואופי ביצוען לסכן את ביטחון האדם ואת ביטחון הציבור (ר' מ"ת 10958-08-22 **מדינת ישראל נ' קראירה** (05.09.2022) והאסמכתאות המצוטטות שם). אם כן, עבירות רכושיות אינן יוצרות אוטומטית "מסוכנות סטטוטורית", אולם עבירות אלה אינן "חסינות" ממעצר עד תום ההליכים. בענייננו, המבקשת טענה כי המסוכנות נלמדת מאופי העבירות המיוחסות למשיב ומאופן ביצוען, קרי, היותן מעשה מתוכנן ובשיתוף פעולה עם אחרים. בכל מקרה, לצד חזקת המסוכנות המתקיימת לאור היקף ואופי העבירות המיוחסות, יש לבחון כל מקרה לגופו על פי נסיבותיו. בענייננו, ובשונה ממקרים אחרים, אין למשיב עבר פלילי כלשהו, אשר עלול ללמד או להשליך על המסוכנות הנשקפת מן המשיב, קרי החשש כי הוא יחזור לסורו ויבצע מעשי עבירה נוספים. כפי שכבר נקבע, גם מקום בו העבירה המיוחסת ונסיבות ביצועה אינן מצביעות על מסוכנות כשלעצמה, וברגיל לא תקמנה עילת מעצר, הרי השילוב בין העבירה המיוחסת לבין קיומו של עבר פלילי עשיר בעבירות דומות מצד הנאשם, יכול שיצביע על המסוכנות הנשקפת מצדו לשלומו ולביטחונו של הציבור, ואין זה המקרה.

18. שנית, הצעת הסניגור לפיה ניתן להסתפק במעצר בית מלא בליווי ובפיקוח מלא של אחד מתוך 4 מפקחים בצירוף ערבויות כספיות, יש בה להפיג מן המסוכנות. המפקחים שהוצעו, אביו, אישתו, אחיו וגיסתו, עשו עלי רושם של מפקחים ראויים, אמנים, המודעים לחובת הפיקוח ואשר מתגוררים באותו מתחם ואף לא עובדים.

כל המפקחים הראו סמכותיות ואחריות.

19. שלישית, אין למשיב הרשעות קודמות בעבירות דומות ואף עברו הפלילי נקי לחלוטין. כידוע, שחרורו של נאשם לחלופת מעצר מבוססת על היכולת ליתן אמון בנאשם (ראו למשל: בש"פ 1352/07 **פאחל נ' מדינת ישראל** (22.2.2007)). העדר עבר פלילי למשיב אינו תומך במסקנת המבקשת כי לא ניתן לתת בו אמון.

20. רביעית, בנסיבות העושה והמעשה כאן ואיכות החלופה ומערך הפיקוח המוצע ובשל העומס המונח לפתח שירות המבחן, לא ראיתי צורך בקבלת תסקיר מבחן.

21. חמישית, בהתאם להנחיית פרקליט המדינה מספר 5.24 מיום 18.10.2022 יש לשקול בין היתר, שיקולים של עבר פלילי, חשש לשיבוש, חשש מהימלטות לדין ומאפיינים אישיים, כך שמצאתי כי המקרה שלפני נוטה לשחרור למעצר בית.

22. שישית, כידוע, המעצר אינו מקדמה על חשבון העונש ויש לבחון אם חלופת המעצר תשיג תנאי השחרור ותמנע המשך ביצוע אותן עבירות ותאיין את המסוכנות. בהקשר זה מצאתי כי שחרור **בתנאים מחמירים** כפי שיפורט להלן, ישיג תכלית זו.

23. משכך, אני מורה על שחרורו של המשיב בתנאים המגבילים והמחמירים הבאים:

א. המשיב ישהה בתנאי מעצר בית מלא עד לתום ההליכים נגדו בביתו בכפר דיר אל-אסד. על מעצר הבית יפקחו בכל עת נתון לפחות אחד מארבעת המפקחים שנחקרו בפני.

ב. מובהר למשיב כי נאסר עליו לצאת ממקום מעצר הבית במשך כל שעות היממה, אלא אם כן יוזמן לחקירה ו/או לדין במשפטו ו/או לפי החלטה של בית משפט.

ג. נאסר על המשיב ליצור כל קשר, לרבות קשר טלפוני, בין במישרין ובין בעקיפין עם המעורבים בענייננו.

ד. ניתן צו לעיכוב יציאת המשיב מהארץ.

ה. אינני מתיר בשלב זה חלונות כלשהן.

ו. המפקחים מתחייבים לדווח למשטרה אם יופר תנאי מתנאי השחרור.

ז. להבטחת קיום תנאי השחרור, יפקיד המשיב בקופת בית המשפט סך של 10,000 ₪ ויחתום על התחייבות כספית בסך 10,000 ₪. כן, תיחתם ערבות צד ג' על ידי המפקחים הנ"ל ע"ס 10,000 ₪ כל אחד.

ח. באחריות ב"כ המשיב להבהיר למפקחים מהות התחייבותם לפי כתב ההתחייבות והוראות החלטה זו.

ט. אני מתיר לשוטרי משטרת ישראל להיכנס למקום מעצר הבית בכל עת על מנת לוודא כי החשוד עומד בתנאי השחרור.

י. מובהר לחשוד כי ככל שיפר את אחד מתנאי השחרור ייעצר.

יא. כל בקשה עתידית המוגשת לבית המשפט בעניין מעצרו תוגש בצירוף עמדת המאשימה, ואם לא תצורף התגובה, תצוין הסיבה לכך. בקשה שתוגש שלא בהתאם לאמור, אשקול את מחיקתה.

24. החלטה זו מהווה פקודת שחרור, בהתקיים התנאים הקבועים בה.

ניתנה היום, י"א שבט תשפ"ג, 02 פברואר 2023, בהעדר
הצדדים.